

L'alcade d'Olot no ho diu tot

A Catalunya els serveis públics, i de manera especial l'accés a l'habitatge, pateixen fractures d'estrès per un creixement de la població més accentuat que a moltes altres parts d'Europa. Però qui en té la culpa? Qui arriba aquí buscant millorar la seva qualitat de vida? O qui porta dècades apostant per un model econòmic que necessita cada cop més i més mà d'obra? Com pot ser que cada cop siguem més, hi hagi menys atur, els empresaris lamentin que no trobin treballadors, però, al mateix temps, cada cop més famílies assegurin que tenen problemes per arribar a final de mes? Per a Aliança Catalana, és a dir Sílvia Orriols, el problema són els musulmans; per a Junts, en aquest cas Agustí Arbós, el problema és que, així en global, som «masses». A Olot hi ha massa gent? Sí. Aleshores, per què les grans càrnies de la Garrotxa continuen sent cada cop més grans? Qui hi anirà a treballar quan ja siguem més de 10 milions i encara «necessitin» produir més? Arribats a aquest punt, a mi només se m'acudeixen dues solucions. O comencem ja a fer pisos (més ben dit gratacels), escoles, hospitals i trens per quan siguem 12 milions (o més). O comencem a pensar en una economia basada en feines de més valor afegit i que la productivitat no s'aconsegueixi només a cop de volum i més volum d'hores i de gent.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/09/26/l-alcade-d-olot-ho-121965895.html>